

QIELLI I NATËS DHE YLLI

*Qielli i madh, plot me elemente për t'u admiruar,
një përmasë hapësire, një Tokë e shtrenjtë
dhe ne, shumë largë për t'u reformuar,
të vendusur - shumë afër - për t'u larguar shpejtë.*

*Aty ra një Yll! Dhe dëshira e jonë për të,
jehoi nga vështrimi i tronditur lartë,
e shoqëroi urgjentisht nën t'njëjtin zë:*

„Çfarë ka filluar

dhe çfarë ka kaluar?“

Shëndriti Anton Çeta:

„Jemi pak për t'u vrarë,

për një pikë uji a për një gardh në arë

dhe nëse e duam jetën,

në trekëmbësh t'a çojmë 'Mesjetën'!“

O ju lugina të gjëra, o ju lartësi,

o pyll i bukur, i gjelbëruar për mrekulli,

ti epshi i gjakut dhe ju hidhërimet e mia,

qëndroni nderues para veprave të tija!

Se ku është mendja e Antonit të artë,

atje vdes vdekja,

atje nis jeta, atje është besa,

është shpresa,

është rinia,

është plaku e fëmija.

O Anton Çeta, o thesar,

Anton mrekullia,

ku je ti,

aty është i gjithë populli Shqiptar!

Autor/i: Arber Shabanaj